ישראל מלאכת הכתב שנתנה תורה עם לוחות בפרי. ... ולכן נתחייב כותב ספר תורה תפילין ומזוזות
לעשות אותם בכתב ובשרטוט הנכון שנתנה תורה ולא ישנה אות אחת ולא יוסיף ולא יגרע ולא
יכתוב אות אחת בשרטוט אחר ולא יעשה אות אחת בלא שרטוט ולא יעשה אות אחת בלא כוונה
שנאמר ויכתב על הלוחות וגו' ואין כתיבה אלא כוונה שנאמר כתב ישר כתב אמת ואין אמת אלא
תורה שנאמר אמת תתן ליעקב ואין ישר אלא תורה שנאמר ישר הוא כצור פעלו ואין כתב אלא
תורה שנאמר וכתב על הלוחות כתב אשר היה על הלוחות ואין לוחות אלא תורה שנאמר
הלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות אל תקרא חרות אלא
חירות שהן מחרתין את האדם מן הצרות ומן היסורין ומן הדינין ומן המלאך המות ומן היצר
הרע ומן הגיהנם ומן עבודה זרה ומכל הדברים שבעולם ולפיכך כותב ספר תורה תפילין ומזוזות

דף י"ב ע"ב איתמר מנה לי בידך והלה אומר איני יודע רה"ג אומר פטור התוספ' בה"ג מנה לי בידך ו
והלה אומר איני יודע פי' איני יודע אם הלויתני מעולם אבל אינני יודע אם פרעתיך
תנן בפ' הגוזל בתרא בחייב ע"כ ובזה הי' ר"ת ז"ל מפרש [illegible] על הגמ' בב"ק בגמ' שם
לשון [illegible] לחבר' גרם כלו' עדים גורם רעה לעצמו [illegible] העולם [illegible] לו אם ילוה לו בעדי'/
[illegible] המלוה את חבירו בעדים אינו צריך לפורעו בעדים וא"ב צריך יאמר פרעתיך ונאמ'
אלא דבה יבוא [illegible] בגמ' גורם רעה לעצמו אין פירושו דילמא אומר [illegible]
לא הלויתני מעולם [illegible] פרעתיך דאין [illegible] הגה' [illegible] אם הלוה ל
[illegible] האומר איני יודע אם הלויתני פטורה ואף [illegible] המלוה את חבירו בעדים א"צ
לפורעו בעדים [illegible] חייב באומר איני יודע אם
פרעתיך חייב [illegible] בעולם [illegible] באומר אם [illegible] איני יודע אם הלויתני חייב ו
ואם [illegible] בגמ' [illegible] גורם רעה לעצמו [illegible] יאמר
[illegible] לא הלויתני [illegible] בב"ק המלוה את חבירו בעדים צ
צריך לפורעו בעדים וכו' ;

דף י"ב ע"ב ה"ר אומר לא [illegible] אינו [illegible] על ג' [illegible] העולם [illegible] על [illegible]
וזה הלשון באומר [illegible] לא [illegible] אינו [illegible] וכו' ;

דף ק' ע"ב אומרי [illegible] אין [illegible] המטר [illegible] כתובתה [illegible] אומר [illegible]
[illegible]
[illegible] המטר [illegible]
באומר' אין [illegible] המטר [illegible] כתובות [illegible]
אם [illegible] כתובתה [illegible]
[illegible] העולם [illegible]
אם [illegible] כתובה [illegible]
המטר [illegible] אין [illegible] המטר [illegible] כתובה [illegible]

על [illegible]

על חבאו כתובה עם אונס בעלמא ובמזיק כתובה [illegible] עם אונס בעלמא [illegible] לא אמרן א
אלא בשני שטרות הן אבל ב׳ בני אדם [illegible] פריך [illegible] תרוייהו [illegible] לא חיישי׳ [illegible]
שטרות [illegible] בשני שטרות וכו׳ ;

דף כ"ט ע"ב תוספות ד"ה וחד לאותו׳ חייבי לאוין [illegible] ר"י אומר [illegible] חד לאותו׳ חייבי עשה וחד לאותו׳
חייבי לאוין ואותו׳ חייבי כריתות [illegible] וחייבי עשה ולאוין [illegible] אלא חד קרא כו׳
ע"כ [illegible] חייבי כריתות [illegible] תוספות [illegible] חייבי עשה ולאוין [illegible] קרא בה א
אונס [illegible] שלום [illegible] פריך [illegible] וחייבי
לאוין [illegible] שלום [illegible] בתוספות [illegible] וכו׳ ;

דף ל"ב ע"ב גמ׳ הבא על אחותו ועל אחות אביו כו׳ ופירש״י [illegible]
לא פריך [illegible] בתוספות [illegible] פריך [illegible] גמ׳ [illegible] הבא על
אחותו [illegible] הבא על אחותו [illegible] פריך [illegible]
פריך [illegible] פריך [illegible] על בת אחותו [illegible]
לא פריך [illegible] גמ׳ [illegible] על בת אחותו [illegible]
אחיו [illegible] בתוספות דף כ"ט [illegible] אשת אחיו [illegible]
[illegible]
[illegible]
דף ל"ג ע"ב [illegible] שאני [illegible] תרוייהו [illegible] לא פריך
[illegible] עבדינן תרוייהו [illegible]
[illegible] פריך שפיר [illegible] אשת
אחיו [illegible] ולא
עבדינן תרוייהו פריך שפיר וכו׳ ;

דף ל"ג ע"ב גמ׳ [illegible]
הגמ׳ [illegible]

יתומים וש״ר לגובינה שלהן בזוזים שלשה דלא נקטו לי׳ בתרומה אלא בתר בניהו לי׳ בתרומה ש״י לגבינה בשלשה
אלא בתר נכ״י ש״י להן הא״ל לזיתים בתר דבוה רבותי טפי אלא לא נקלה הגמ״ר ש״ב ־ וכו׳ ;

רף זה עם המספר בדה״ו אלא בנשרים שני אותן ל׳ א״ת שנאו להשבע בנכסו אותן ל׳ שלא ילקה ולא ישלם
שוה כסף מה והגשה אובע״ט בתוספ׳ ל״ן בספרת חוץ בשני לא בכתיב ומתה ובנשרים הבל
לחיי אלא בנשרים הגזו שימנוטו ולפ״ז שוי עדשה תוספ׳ בנכסו בנשרים אותן ל׳ שלא ילקה ולא ישלם
שוה כסף הגז בה בבר לאד שן הגזו ומתה ליטוה נהרגה ולא לחייב לגמ׳ בשו לה״ה אלא בה״ג בגזו
ומתה לרבות הבל לא לכרבים רחמנא כלל לא ומתה ולא ובנשרים בספרת חוץ הגזו הכא וכו׳ ;

רף נג׳ עג״ט גמרו שנה״ו הגו נ״ש בפ״ק דפ״ג׳ תרי אומרי אוטעו״ ב׳ נפש׳ מה נקלה שני פריך שנה
הגו נ״ש טובת בשני רב דימי ורבנן לא פליגי וסברו כולהו בקמחות חופה בה״ב שיחות לא
נגשה הגמ׳ שני וכו׳ בגרשה על ר׳ טעמ״ב בחנם ל״ה על פה לא מה הגו ר׳ אומרי בקמחות ח
חופה ובקמחות חופה הגו אומר בעם נכי ולא פליגי אלא בשמע״ה בפון וכו׳ ;

רף סב׳ עג״ט בדה״ו וקנו הולד וקנה פ׳ ר״ג׳ וסוף ק״ב חובש מה ונגשה שני בער ר״ג׳ בגה להתוך ה
בגרים בזוית ברג׳ בחוש היונה בנינם ערה ומשוי בנינם לשון רבנן בהון הגשמה
הבנוה שרה שרות פנהן עשתן שתי׳ אומרת לא ילדה שרה אלא אומים׳ זן הגוף הבנוון לכך היוצא
פנים ועל בה נשה הר״ל ה להנוך בנה לפנים לכן פל ר״ג׳ וקנו לסוף ק״ב חובש ואית בפוסרים לאחר
ק״ב חובש אום יקנו הולד אוסר להשגאותו וכו׳ ;

רף סח׳ עמ״ב והוטף ל׳ רם ספו מה לאסור שבה״ט ומחוורת מה והנשה שהר״ל לה״א לאומני אמן
תוקעת בתוקעתה ולאסור מה לאומני בפונקי בזמנו שאינו ורבנן אומרו שאלו אותה שינהן
אומי יתומים לא ישפוש כבקשי הגמ״ר לאומני שעירנו שבכ״ם ותורת אותה בפוסקי ב״ב ביעות אום הם ׳
שיוצע אום שקפין בעבת אוסטרופום אותה אוסילו על ידי גילגול שאסבין אותה מ״ע על תקופתה
אולא ופרה שכון בשיונע אום שקפין בעבת אוסטרופום אוסילו ע״י גילגול ולא יוכל לאומני אומן
תוקרת הגו אום שקפין אותה בשון לשר כוונו שאולם שהמ״ם שינהו אומי יתומים לא ישפש שלום שיונע
שלה אום בהלעם הגזו אשום שיונע אופ״ם אמי תוקעת בתוקעתה לא ישפש שום שיונע אופ׳
ע״י גילגול

עד גיטין אבל לגירסא דידה יהא קושי' מהרש"ל בתשובה ועוד דבעי הגמ' לאוקמי בפלוגתא דאביי ורבא ו
ורבנן הו' שורה לפי הגירסא דידה דספרו ביד יהיה גיטין לגו מיעוט ודו"ק

דף פ"ט בטור אבן עזר סי' קה הטור הביא שאמרה לבעלה גרשתני ועדיין לא נתנה לי כתובה והוא א'
מוכר גרשתיך ונתתי לך כתובה הבעל נאמן שכן דהוי בעי אומר לא גרשתיך מעולם ע"ש ובגמ'
בכתובות הקשו התוספות אשה שאמרה לבעלה קנית הבעל נאמן במיגו והלא מאי מיגו אי בעי היה כופר ואומר
לא גרשתיך ונאמן לא גרשתיך וכו' ע"כ ולומר גרשתיך בטוב ונאמנות וכו' ולומר גרשתיך נמי
פטור מעתה ודאי לטעון חוטין והוא בשעורין בסיפא בטור נמי בשעורין וזה טוען בכתובה
והוא הודה לה בשבועה והוא פטור נמי מעתה אלא הוא שכיח פטור בזמן עכשיו תוספות ובטור סי' ן
בב"ב פרק ב' זמן שאלו לקחה הכתובה חייב ליתן לה מזונות ולכך אמן בה טוענת אם היה טוען בכתובה
טוענת נמי במזונות וכו' אין זה נקרא' טוענת חוטין והודה בשעורין שהיה לגבי טוענת בשעורין וכו'
הזורע בסתם הטור בבעל ונאמן שאם אינו חייב קושי' תוספות דאין זה מיגו וכו' דהוה טוען חוטין
והודה בשעורין אין זה נקרא' טוען חטין כי בזה הוא טענת חטין ושעורין וכו' אלא אמור ודו"ק

דף כ"ה ע"א אמר' שניים שהטילו לכיס שכר לאומן כרת"ם אמר מפילין שור לחרישה ועומד לשחיטה ה
השכר לאומן וכו' יש בן דיעות בדברי רב אומר הא דעה אומר לא אומר רב אומן הן
בשור לחרישה ועומד לשחיטה אבל גם ר"ת אומר דבה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל כל אחד דיעה ב
דמפילין בשור לשחי' ועומד לשחיטה נמי פליג ר"ת ואומר דה שכר לאומן במורחה דמיירי הוא דלא
קאי מיירי רק בזה דמיירי בר פלוגתא אלא במה פליג אבל והוכיח זו הלכה דיעה בסו"ס בשור
לשחיטה מודה ר"ה הוא מוכח דבגמ' פריך מיתבי שניים שהטילו לכיס בשור לחרישה ועומד ושכ
ודחיק והמין וכו' והגמ' דהכא פליגי מיירי דאמר אבל לא מיירי בשור לחרי' ועומד לשחי' ושכ
וכו' דבק מיירי בלא מיירי בשור לחרי' ועומד לחרי' ולק"מ על אומרי' ובת"ה קע"ב דבה יהי' ס
פשוטה דשכר לאומן ולא הוה לבריית' לאשמעינן דבזה אין פלוגתא כלל ובבריית' לא אשמעינן רק
בדברי ש"ס בזה פלוגתא והשתא ניחא בגבי שור לשחיטה נמי פ"ל ורב הונא דשכר לאומן נקיה
על הגמ' לזה ננקט הגמ' בשור לגוו בשור לחרי' שכר בשכר לאומן הוא בשור לשחי' נמי ס"ל ר"ה
אית בה פלוגתא ולומר הברייתא בשור לשחיטה וכל אלו קע"ב בשור לשחי' ר"ה מודה וזהו דומר

1 דיש להוכיח אי אפשר דפליג אכולהו ולאו אמידי קיימא בזומר שמואל בגמ׳ נעשה ובתוס׳ סימן
ולק״ה מאן של ליבון ולית בריבה בדג״ל בשור וחרישה שלזה׳ אורחת דר״ה עושה בשור ושבר׳
שלדרה נושלף׳ עשו׳ שליח בבלאו גב׳ עלה ורה״ל ועוי׳ הגמ׳ ובתוס׳ סימן של ובזה״ל דרה פליג א
אב׳ שור ושבירה עג׳ דזורם אותו אז׳ כלל ובתוס׳ סימן של בהגמ״ שעון נעשה כאי אחר של ושל
וזו׳ אם עדים בגמ׳ שעון נעשה ה״ יודע בשור ושבירה שלאו נעשה כאי שלבראו עשו זה וזה ם
של בגמ״ דעשון ה״נ קומר שלאו׳ ני׳ דלרבור׳ אוק׳ לאותר הדין אופן לשבש יתורץ בהא״ל בשור ושבירה
הוה נעשה של וקומר התרבן אפילו שור וחרש״ של נזי׳ הוה נעשה ולק׳ על ר״ה אם כשעובה ב
בשור ושבירה״ של דאבב זה יודע הזולן דשייך נעשה ודעלך הוילם :

סר [illegible] — רע"ב

ע [illegible] הרמ"בם [illegible] — רנ"א

עב [illegible] — רנ"ב

פג [illegible] — רנ"ג

[illegible] והרן והראש [illegible] — [illegible]

פד [illegible] — רנ"ד

פח [illegible] — רס"ג

[illegible] — רע"ב

פט [illegible] — רס"א

[illegible] — רס"א

[illegible] — רע"ג

צ [illegible] — רנ"ו

צג [illegible] — רע"ב

צד [illegible] — רנ"ו

צה [illegible] — רנ"ז

צו [illegible] — רנ"ח

צח [illegible] — רנ"ט

צט [illegible] — רנ"ט

[illegible] — רס"ו

קב [illegible] — [illegible]

קיט [illegible] — רס"ד

[illegible]

[illegible] ויבמה חולץ [illegible]

[illegible]

רפב

[illegible]

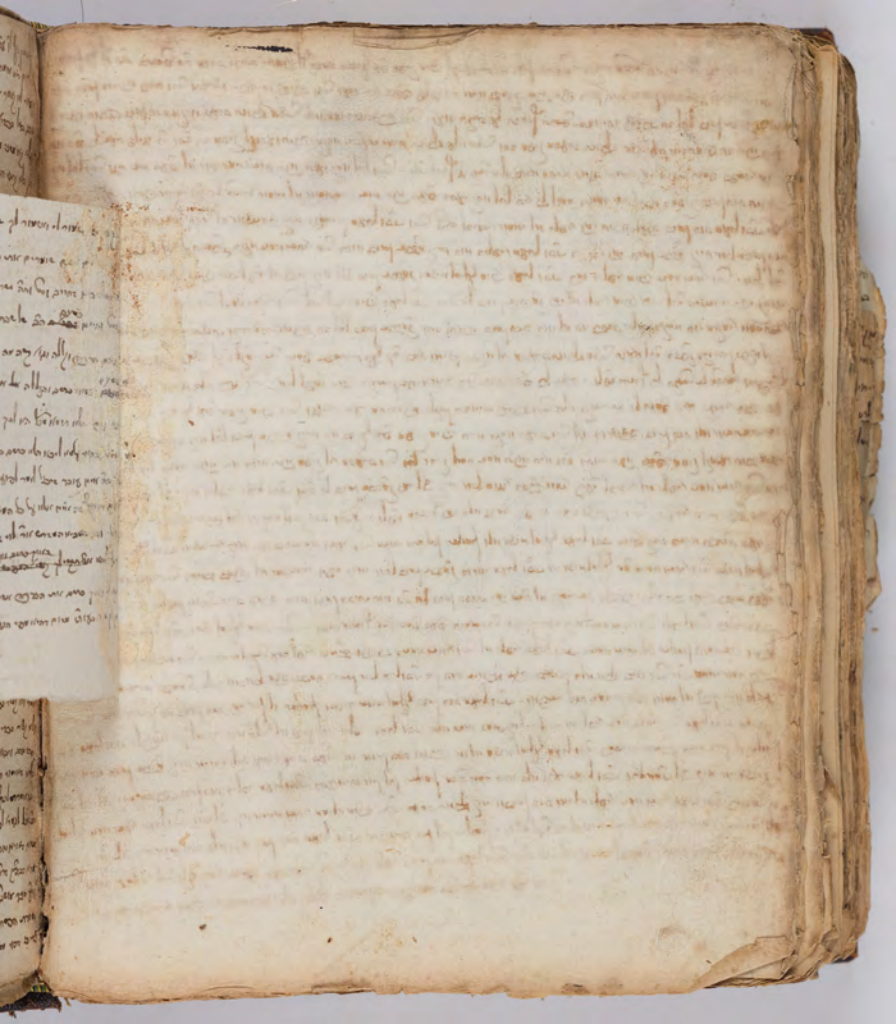

ואמר אני מוחל לך ומשתדל בעדך ואתה מוחל לי ומשתדל בעדי ואם לאו אני מוחל לך ואינני משתדל בעדך ואתה מוחל לי ואינך משתדל בעדי ואם לאו אני מוחל לך ומשתדל בעדך ואתה מוחל לי ואינך משתדל בעדי ואם לאו אני מוחל לך ואינני משתדל בעדך ואתה מוחל לי ומשתדל בעדי ואם לאו

הוצרכו הגעלה הא אופה אויסורא גופא הוי שרי להו ומכל טעם הנכלע בכלי אלא כעכ אלא שרי להו אלא בשעת הלא ולאחר שכן חזר לאויסורו אכ
בכלי שדין נשי אלא בשכלעו היתרא גא כלעו שלא לאחר שכן כחזרו לאויסורו נשלא בשיפלטו אויסורא גא פלטי ונכ וכתב פריך פריך בנשי ספב
דעד עש ונכ . אוק זה דוגא לפירת בגדשמן בואה ראשונה אורחת בשלחה שום יצהר אוטם שיאכלו בשר תשורות שחוטי ונכ אלה הוי ד
דהורסה להם כתם שלאים כל שום אופא כלי דחזירא נשי שום יצהר כמש הרשבם ולזה לאחר שכן אויסור אופא שכן הלא שהא בדם כבר הלכך
שפיר הא צריכים כלי שדין הגעלה שיפלטו אחר האויסור ונכ אכל לפירשא בואה ראשונה אויסור בשלחה ולא שרי כלל שום יצהר כמש תוס
ולזה הא דשרי כלי דחזירא לאו שום יצהר היא אכ בעכ בהרשבם אופא לאחר שכן שרי לאכל שכן הלא שבידם אכ כלי שדין לא הוי צריכים
הגעלה ונכ . ובשכת הגשוריא לזה בעם שה על פגודי החיל החיירם כל נגיבם שאו החזרתם לגלגוליכם ונכ הא יפת אורם בשלחה ונכ
אכל לפירשא בואה ראשונה אויסור בשלחה עד לאחר כל השעשא שפיר בעם עלאם ונכ : ודא השדרש שחוק בעם שהגלגל שה על פגודי ה
החל דהא סובר בואה ראשונה אויסור בשלחה ולאו שום יצהר הורה להם הכתב יפת ולזה הה כלי דחזירא לאו שום יצהר לתואבן הורסה
להם אלא דאין חילוג דגרא סאשא כתב ובתם שלאים כל שום אופא שלא לתואבן ולזה בעכ אוכח כפי הרשבם אופא לאחר שכן שרי להם לאכל
שכן הלא שהא בידם כבר ולזה כלי שדין לא הוי צריכים הגעלה דכיון דאויסורא גופא עדין הורסו להם שכ פליטתן הלכך שה בא שה לכלל ט
טעות ולא ציוה להם הגעלה שום דלדידא אכ הגעלה ודוק :

ועפי הזכרים האלה יתואר נשי שדרש יהי לבי תשים בחוניך אשר רבא גדירה שבשלבם תרוצה לא בשלחה כתן חולין ונכ והוא תשא ובר
שאי רבותא דדוד בזה . ולכ דהא שכל עוד הוכחה לפי הרשבם ותשי דלאחר שכן אופא שכן הלא שהא בכר בדם . דבפסחים רש שד ילדש
רע טעם בעיגר שגיעולי נכרי דאשר רחשנא כל דבר אשר רבא בשע תאבירו בשע גיעולי נכרי לאו טעמא בעלשא היא ואיסור הכ לא ופריך
ורבין ושבש גיעולי נכרי חידוש הוא דכל נש לפגם שרי והכא אסור ופריך ורש ושני לא אסרה הכתב אלא גדירה בת רוצא דלאו נש
לפגם היא ונכ . ודגרא כל השפרשא האיך יעלה על דעת לאשר שבאורא הרום שבשלו השדיינים אורא הרום הבאו לפט שה וציוה להם להגעל
כאורא רום דוגא . ושעשה לתרץ בשם הגאון השפורסם שוהרה יהוכתן אכ דש שיך דוגאו שום בשעל השדיינים גופא לא הוי צריכים הגעלה
דהוו אינם כד אלא שום בשעל ושרשל שבשלו כתן נכלע ושריפי דהוי שרי להו בשעת שלחה ועכריו נאסרו להם שום פלטת הכלים ש
שיפלטו כליעת האויסור בן רוצא שבשעל של ושרשל שה הוצרכו הגעלה הרר שוכח כפי תשי והרשבם דאי כדעת הרשבם אופא לאחר
שכן שרי להו לאכל אופא שכן אויסורא גופא שכן הלא שבידו שכ אלא נאסר להם השעם הכלוע בכלי ונכ . ובכר הכאתא לעיל גדשא תוס לפירשא
בואה ראשונה אוסורה בשלחה עד לאחר כל השעשא האיך היתה תשר אורחת לאוטם הא אחרתם שאבין הא בשלחה אי בואה ראשונה
אורחת בשלחה כל שבתעברה אשה שבואה ראשונה גדם שבתעברה ולא היתה בתו של דוד כלל דולד נכריא כאורה ונכ אכל לפי הגונשא
גשה ונכ . ודה פי השדרש יהי לבי תשים בחוניך ורל שלבי תשים ולא חשאתא בבואו על שערה אשר אל תשר בואה ראשונה בשלחה שום
דלא דיסרה תורה אלא כבתך יצהר ואופא בואה ראשונה שרי . ובדי שלה שכל הא דלאו בואה ראשונה אויסור ויש לו חשא כזה לכך שבאו אשר
רבא גדירה שבשלבם תרוצה לא בשלחה כתן חולין דטעם בעיגר אויסור דלפי שגיעולי נכרי דלאו חידוש היא דלא אסרה הכתב אלא ג
גדירה בת רוצא ולזה אוכח כפירשא והרשבם דלאחר שכן אויסור אופא שלא שהא כבר מדן כמש לעל ובעכשא היינו טעמא שום דלא שרא
הכתב כלי דחזירא אלא שום יצהר ושם אילך באויסורא גאי כמש ואה כיפת נשי לא שרא הכתב אלא שום יצהר ולזה הה אופא
בואה ראשונה שרי ודוק ://

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואחר כך ישתה ויאכל ואחר כך יתן לו כמו שכתבנו למעלה. ואם אירע שהיה
חולה מסוכן ואין לו מי שיעשה לו כל צרכיו ואין לו מי שיתן לו לשתות
ולאכול ואין לו מי שיתן לו כל מה שצריך לו ואין לו מי שיעשה לו כל
צרכיו ואין לו מי שיתן לו לשתות ולאכול ואין לו מי שיתן לו כל מה
שצריך לו

[illegible] . Item mae rhaid i'r [illegible] gadael [illegible] yn [illegible] ar [illegible] [illegible] [illegible] . Ac [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

אמר אברהם שאלה הרבנים והשגותי מצאתים בכתבי ולא ידעתי למי מקושיות הם
והיו מונחות בכתב

מעשרות פרק ה' משנה א' הקשה בתוס' על הרב ז"ל [illegible] פירושו זה שפירש בפירוש [illegible] הפרק [illegible]
[illegible] הלא [illegible] [illegible] [illegible] ונראה לומר [illegible] בין מעשרות [illegible] מעשר [illegible]
[illegible] [illegible] הלא [illegible] אין [illegible] מעשר ראשון ולא מיד וק"ל

תרומות פ"ג מ"ה החכמים [illegible] הרי זו תרומה פי' הרב ולא אמרי' מולין הן · וקשה מולין [illegible] [illegible] [illegible]
יהי' מולין · ונראה לומר [illegible] שהי' לו [illegible] מולין [illegible] שעירה התבואה [illegible] [illegible] [illegible] החולין [illegible]
[illegible] [illegible] תרומה · [illegible] [illegible] התבואה [illegible] [illegible] הוי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שהי'
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וק"ל

מעשרות ספ"ג מ"י זה הכלל כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
מן התורה [illegible] [illegible] [illegible] מן המעשר · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] זה הכלל
[illegible] [illegible] [illegible] וק"ל